

Om Helene Valgreen

Helene Valgreen er cand.mag. og master i vejledning, hun har skrevet sin ph.d. afhandling ved Institut for Uddannelse og Pædagogik (DPU), Aarhus Universitet, hvor hun er ansat som videnskabelig assistent. Hendes forskningsmæssige fokus er karrierevejledning ud fra en helhedsorienteret forståelse.

Undersøgelsesområdet

Empirien består af data fra heldags-workshopper med højskoleelever på tre forskellige højskoler:

- logbøger fra højskoleeleverne (i alt 19 elever)
- kvalitative interview med de tre involverede højskolevejledere
- observationsnotater og fotos af workshopproces
- workshopprogram og -certifikat til eleverne.

Desuden indgår opfølgende, skriftlige interview med højskolevejlederne 1-3 år efter workshopperne.

Afhandlingens empiriske grundlag

Afhandlingen er baseret på kvalitativ forskning ud fra en fænomenologisk-hermeneutisk forskningstilgang. Som forskningsdesign benyttes casestudier med intervention og som analysemetode anvendes Grounded Theory.

Kontakt

Helene Valgreen
E-mail: helv@dpu.dk
Tlf.: 4044 4108

Aarhus Universitet
Institut for Uddannelse og Pædagogik (DPU)
Campus Emdrup
Tuborgvej 164
2400 København NV

FORV

REFLEKSION OG FÆLLESSKAB: KOLLEKTIV NARRATIV PRAKSIS I KARRIERE- VEJLEDNINGEN

Ph.d.-afhandling af Helene Valgreen

AARHUS UNIVERSITET

REFLEKSION OG FÆLLESSKAB: KOLLEKTIV NARRATIV PRAKSIS I KARRIEREVEJLEDNINGEN

Helene Valgreens afhandling undersøger mulighederne for at finde en ny vej i dansk karrierevejledning baseret på Kollektiv Narrativ Praksis. Afhandlingen udfordrer den gængse opfattelse af unges sårbarhed, som den viser sig i dansk lovgivning om vejledning. Projektet er på én og samme tid forskning og metodeudvikling.

Karrierevejledning i det 21. århundrede

Karrierevejledning ændrer sig i takt med det samfund, vejledningen fungerer i. Vejlederens opgave i industrisamfundet var at vejlede til ét svar. Målet var, at vejledte kom på rette hylde, og vejledningsmetoderne var knyttet til forestillingen om den rationelle beslutningsproces. I dag er samfundet forandret, og afhandlingen peger på relevansen i at undersøge andre muligheder for vejledning, som afspejler tidens mere komplekse livsvilkår.

Kollektiv Narrativ Praksis

Metoden undersøges og udfoldes på tre danske folkehøjskoler, hvor de deltagende elever i et socialt forum fortæller om deres liv gennem tegninger, skriftlige udsagn og fælles refleksioner. Fortællingerne begynder individuelt og deles med de andre i gruppen. Sammen skaber deltagerne en fælles fortælling, som deles med andre tilsvarende grupper udenfor den aktuelle kontekst. En af afhandlingens pointer er, at vejlederen kan støtte de unges refleksionsproces ved selv at reflektere i dialog med andre vejledere i et forpligtende samarbejde.

Fællesskabets muligheder

Unge mange karrieremuligheder giver tilsyneladende ikke større afklaring eller højere gennemførelsesprocent på uddannelserne. Ungdomsforskningen viser, at unge har internaliseret præmissen om, at de selv alene har ansvaret for deres eget liv. Afhandlingen påpeger, at individuel vejledning er hensigtsmæssig i mange sammenhænge, men ikke når det gælder styrkelse af unges netværk og fællesskab med andre. Afhandlingen viser, at de unge i samspil med andre unge opdager ressourcer hos sig selv, de ikke før havde tænkt over. På en ny måde begynder de at reflektere over deres fremtid.

Sårbarhed som et menneskeligt vilkår

Afhandlingen diskuterer hensigtsmæssigheden ved dikotomien i dansk vejledningslovgivning mellem de få unge, der påstås at have særlige behov for vejledning og de mange, der påstås ikke at have det. Ud fra et perspektiv om inklusion og fællesskab argumenteres i stedet for vigtigheden af, at ingen ekskluderes, men at der i stedet tages vejledningsmetoder i brug, som ses givende for alle uanset graden af sårbarhed ud fra devisen om at alle skal være med, for at alle kan komme med.

Meningsfuldhed og målbarhed

Analysen fører frem til følgende kernekategori: I hvor høj grad Kollektiv Narrativ Praksis giver anledning til refleksion hos deltagerne, afhænger af oplevelsen af meningsfuldhed. Gennem yderligere analyser konkluderes, at svagheden ved Kollektiv Narrativ Praksis bl.a. viser sig som en utydelighed vedrørende målet med vejledningen. Dette skal ses i sammenhæng med en aktuel uddannelsesdiskurs, som handler om målbare effekter og krav om hurtig virkning af vejledningsindsatsen.

Vejlederen som facilitator

Afhandlingen pointerer, at vejledningsmetoderne er afgørende, fordi valget af metoder kan være præcis det, der gør, at vejledningen bliver meningsfuld for vejledte. Analysen viser, at Kollektiv Narrativ Praksis kan åbne for refleksion, og med refleksionen følger muligheden for kontakt. Ikke kun i forhold til vejlederen men også i fællesskabet med de andre. Vejlederens rolle er at være facilitator af processen, så de vejledte kan få oplevelsen af ikke at være alene men reelt opnå at få et netværk.